प्तपावन् (प्त + पावन्) adj. P. 6,4,66, Vartt. 3, 2,74, Sch. Butter u. s. w. trinkend AV. 13,1,24. VS. 6,49.

घृतपीत (घृत + पीत) adj. = पीतघृत der Butter u. s. w. getrunken hat gana म्राक्तिाऱ्यादि zu P. 2,2,37.

घ्तपूँ (घ्त + पू) adj. Butter klärend RV. 10,17, 10.

घृतपूर (घृत + पूर्) m. Butterkuchen H. 400. मर्दितां समितां तीर्ना-रिकेलघृतादिभिः । श्रवयान् घृते प्रक्ता घृतपूरे। उपनुच्यते ॥ घृतपूरे। गृह-र्वृष्यः कप्रकृत्रक्तमांसदः । रक्तपित्तक्रे। कृष्यः स्वाडः पित्तक्रे। उग्निदः ॥ RAGAY. im ÇKDR. Suça. 1,234,8. 2,460,5. स्वाउघृतान्घृतपूरान् (so ist zu lesen) Pakkat. 199,9.

घ्तपूर्णक (घ्त + पूर्ण) m. 1) dass. Hariv. 8445. — 2) N. eines Baumes, Pongamia glabra Vent. (s. कार्झ), Taik. 2,4,15. — Vgl. घृतपर्णक. घृतपूर्च (घृत + पृच्) adj. Fett sprengend, — mengend, von Himmel und Erde R.V. 6,70,4.

ਹੁਰੰਧ੍ਰਾਲ (ਬ੍ਰ + ਧ੍ਰਲ) 1) adj. dessen Rücken oder Oberstäche aus Fett besteht, settig ist: ਕੁਣਿੰ: R.V. 1,13,5. Agni 5,4,3. 37,1. 7,2,4. 10,122, 4. 1,164,1. AV. 2,13,1. dessen Rosse R.V. 1,14,6. ਨਜਿੰ 10,30,8. धार्रा: AV. 9,8,15. 12,3,19.53. 18,4,5. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Prijavrata von der Barhishmati und Beherrschers von Krauńkadvipa, zugleich Bezeichnung des Feuers Buág. P. 5,1,25.34. 20,20.21; vgl. VP. 162.

घ्तंप्रतीक (घ्त + प्र°) adj. dessen Ansehen fettglänzend ist: Agni 
R.V. 3,1,18. 5,11,1. 10,21,7. 1,143,7. VS. 35,17. Ushas R.V. 7,85,1. 
चर्तृष्कपर्दा प्वतिः सुपेशी घृतप्रतीका वप्नीनि वस्ते 10,114,3.

घृतंप्रयम् (घृत + प्रयम्) adj. dem G bīta eine angenehme Kost ist: म्र-क् कि वी मातिभिन्नीकिचीमि घृतप्रयाः सधमादे मधूनाम् R.V. 3, 43, 3.

घ्तंप्रमत (घ्त → प्रमत) adj. durch Ghṛta befriediyt, von Agni RV. 5,15,1.

घ्तंत्री (घ्त + प्री) adj. dass., von Agni AV. 12,1,20. 18,4,41.

चृत्रपुँप् (घृत + पुप्) adj. Fett u. s. w. spritzend, bildl. Segen oder Gaben um sich verbreitend R.V. 1,45,1. VALAKU. 9,4. ऊर्मि R.V. 7,47,1. व्रियवो न मर्या घृत्पुपं: 10,78,11. घृत्पुपा मर्नमा कृव्यमुन्दन् 2,3,2. VS. 20,46.

घृतनाउँ (घृत + मएउ) 1) m. was oben auf dem heissen Schmalz schwimmt, der fettste Theil des Schmalzes Sugn. 2,40,3. 193,14. 194, 12. 2,230,4. घृतमाउभ 1,303,5. 2,2,20. — 2) f. ह्या eine best. Arzeneipflanze (s. क्राकाल्यो) Ratnam. 196. Çabdak. im ÇKDn.

घृतमएउलिका (घृत + मएउल) f. N. einer Pflanze (क्ंसपदी) Riéan. im ÇKDs.

घृतमएँडोर् (घृत ° + उर् Wasser) m. N. pr. eines Sees auf dem Berge Mandara R. 4,44,60.

घ्तैयोति (घ्त + योति) adj. im Fett u. s. w. heimisch, darin ruhend, lebend u. s. w.: Agni VS. 33, 17. RV. 5, 8, 6. das Opfer 3, 4, 2. dem Fett d. h. dem befruchtenden Regen oder überhaupt dem Segen, der Wohlsahrt den Ursprung gebend: Vishņu VS. 3, 38. Mitra-Varuņa RV. 5, 68, 2.

पृतिराजीय (पृत + रे्ा) m. pl. die nach Ghṛta lüsternen Raudhija (ein Spitzname) P. 1,1,73, Vârtt. 2, Sch. घृतलेखनी (घृत → ले°) f. Butterlöffel H. 836.

घृतेवत् (von घृत) adj. 1) schmalzig, fettreich; mit Butter vermengt, bestrichen u. s. w.: यज्ञ R.V. 1,142,2. क्ट्य 2,26,4. 3,59,1. क्विस् 10, 14,14. श्राड्य A.V. 9,2,8. योनि des Agni R.V. 6,13,6. des Soma 9,82,1. श्रप्य 10,45,9. स्च 6,11,5. स्तोजाः 3,21,2. इंडायाः पृदम् V.S. 4,22. A.V. 3,10,6. शाला 12,2. इप्टमा V.S. 14,2. ट्वान्युतवता यज्ञ A.V. 3,10,11. Himmel und Erde R.V. 6,70,1. Naigh. 3,30. पर्यः R.V. 1,64,6. 10,64,9. 65,8. Çat. Ba. 3,3,1,4. 12,8,2,15. — 2) das Wort घृत enthaltend: सच् Çat. Ba. 1,4,1,20. 2,1,4,5.

घृतवर (घृत + वर्) m. Butterkuchen H. 400. - Vgl. घृतपूर.

घृतैवर्तिन (घृत + व°) adj. dessen Geleise in Fett gehen, Fett träuseln, vom Wagen der Açvin RV. 7,69,1.

घृतवर्ति (घत + वर्ति) f. ein durch Schmalz genührter Docht: पया प्रदीपा घृतवर्तिमञ्जू Bulg. P. 5,11,8.

ยุกัสุธ (ยุก + वृธ) adj. durch Schmalz ergötzt: Agni AV. 13,1,28. ยุกสก (ยุก + जก) adj. einzig von Ghṛta lebend Lip. 8,9,8. Pańĸav. Ba. 18,2.

घृत धुँत् (घृत + घृत्) adj. Fett träuseind: सुच् RV. 5,14,3. ऊर्मर्य: 7. 96,5. इप् 8,8,15. उर्ज् 16. घृनवं: 9,77,1. गृहातं: 10,18,12. स्वार् 2,11, 7. ऋज Үлдын. 3,10. ग्राप: AV. 1,33,4. 10,6,6. 18,3,68. 4,42. घृतश्च- विघन п. N. cines Saman Ind. St. 3,216.

घृतस्युत् (घृत + श्युत्) adj. dass. VS. 17, 3. पशच: Райкаv. Ba. 9, 1. So lesen auch einzelne Hdschrr. an mehreren Stellen des AV. für ° शुत्. श्रा-ङ्गिर चृतश्युत्तिधनम् N. eines Såman Ind. St. 3, 204. 216. Раккаv. Вв. 9, 1.

घृतझैं। (घृत + श्री) adj. mit G hṛ ta vermengt, mit Fett yetränkt: माम R.V. 10,65, 2. Ag ni 1,128, 4. 5, 8, 3. Himmel und Erde 6, 70, 4. Fett mengend: भिपर्त सुवर्त घृत्रियंम् VS. 28, 9.

घृतसँद् (घृत + सद्) adj. im Fett sitzend VS. 9, 2. TBa. 1, 3, 9, 2.

घृतस्वला (घृत + स्वल) f. N. pr. einer Apsaras Hamv. 12475. — Vgl. सनुस्वला, ऋतुस्वला.

प्तस्ता (प्त + स्ता) adj. wohl so v. a. d. folg. W. RV. 8, 46, 28.

1. घृतसुँ (घृत + सु von स्ना) adj. in Fett yetaucht, von Fett triefend (vgl. Nin. 12,36): धाना: RV. 1,16,2. राहिंता 3,6,6. Mitra - Varuņa 1,153,1 (vgl. घृतयोनि). Himmel und Erde 10,12,4.

2. घ्रतेम् (घ्रत + म्न = मानु) adj. = घ्रतपृष्ठ Nin. 12,36. केशिना RV. 3,41,9. ब्रत्यां 4,2,3. क्ट्य 6,52,8. र्य 5,77,3. Agni 10.122,6. 5,26,2. In der Stelle हुमा गिर्र ब्राद्टियेन्यां घृतस्त्रं सुनाहार्जन्या ज्ञुद्धा जुक्तिम् 2. 27,1 hatte man eher die oxytonirte Form erwartet; vgl. घ्रताची.

घृतस्यृग् (घृत + स्पृण्) adj. Ghrta berührend P. 3,2,58, Sch. 1,2,41, Sch. 6,1,67, Sch. Vop. 26,69.

प्तैकृद (घृत + कृद) adj. dessen Becken Schmalz ist: (पुःकारिणीः) वृ-तर्कृदा मध्कालाः स्रीदकाः AV. 8,34,6.

घृतांचि N. pr. ein künstliches m. zum f. घृताचीः घृताचेराङ्गिरसस्य साम Ind. St. 3,216.

घृताची (घृत + मञ्ज्) P. 6,3,95, Vårtt. 3. 1) adj. s. schmalzig, fettreich; mit Schmalz gefüllt u. s. w.; von Fett triefend, — glänzend: बुद्ध VS. 2,6.19. RV. 8,44,5. Häusiger ohne Beisalz von बुद्ध subst. s.